

Raamatun Sanoja

sekä

Uskonopin päälauseita,

opetettavia enemmän edistyneille oppilaille

Bibliahistorian kertomuksia päättäisjää.

A. G. Berg
Toinen, tarkastettu sekä lisätty painos.

Huopiossa, Paino-yhtiön kirjapainossa,

1873.

Opettajille.

Wuosi ei ole vielä warsin kulunut, sittenkuin ensimmäinen painos näitä Raamatun sanoja minulta toimitettiin. Muutamia satoja ja kymmeniä lufemata, joita Kuopion ja Mikkelin kirjakaupasta myötiin, ei ennättänyt ensimmäinen painos tätä vähäistä kirjaa vielä kirjakauppaankaan, waan ostettiin lyhyen ajan sisään omasta kädestäni, tilaamalla, postin kautta, ja leweni niin ympäri laajaa isän-maataamme.

Tämä näin joutusa tämän kirjaisen meneffi näyttää jo tavallansa, kuinka tosiaan näitä raamatun sanoja tarwitaan pipliahistoriaa opettaessa; kuinka opettajat kyllä ymmärtävät opettaa näitä lauseita lapsille itsekuinki kertomuksen sekä sen eri pyhäseitten mukaan; kuinka lapset, näin opetettuna, pääsewät käsittämään näitä itse kertomuksen nojassa, ja juuri siitä syystä niin halullisesti paneawat näitä mieleensä ja muistiinsa. — Mutta mikä suuri hyöty ja hywä tästä on koko seuraawaisessa Jumalan sanan opettamisessa, vielä uskonopinki kannalla, sitä en tarwinne tässä wakuuttaa. Sen opettaa kokemus kyllin.

Syystä olen siis pitänyt welwollisuutenani toimittaa vielä tämänki painoksen näitä Raamatun sanoja ynnä Uskonopin lauseitten kanssa. — Muutokset entisestä painoksesta eiwät ole monet, mutta nähdäkseni tarpeelliset ja wälttämättömät. Sintaa on täyhtynyt lisätä muutamalla pennillä, koska tämä kirjainen nyt yksistänsä oli präntättävä, eikä, niinkuin ennen, toisen turwisja.

Mitä jo sanoin esipuheessa ensimmäiseen painokseen, sen sanon vielä: älkää, rakkaat opettajat! käyttäkö näitä Raamatun sanoja y. m. alkuperäisellä pipliahistoriallisen opetuksen alalla! Ei wast'alkawaijet niitä tarwitse, eikä ne niitä kaipaa. Kertomus, suujanalla kerrottuna, on heille opetus kyllä. Antakaa heitä wain kertomusta oikein oppimaan: kertomal-

Raamatun Sanoja

sekä

Uskonopin päää = lauseita,

opetettavia enemmän edistyneille oppilaille

Bibliahistorian kertomuksia päättäisjää.

Vanha Testamentti.

1. Maailman luominen.

1. Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on Jumalan sanalla valmistettu, ja että kaikki, kuin me näemme, ne ovat tyhjästä tehdyt. Hebr. 11, 3.

2. Herran sanalla ovat taiwaat tehdyt ja kaikki heidän joukkonsa hänen suunsa hengellä. Sillä koska hän sanoo, niin se tapahtuu: jos hän käskää niin se on tehty. Ps. 33, 6 ja 9.

3. Ennenkuin vuoret olit, eli maa ja maailma luotiin, olet sinä, Jumala, ijankaikkisesta ijankaikkisesta ijankaikkiseen. Ps. 90, 2.

4. Meidän Jumalamme on taiwaisja; mitä ikänään hän tahtoo, sen hän tekee. Ps. 115, 3.

5. Herra, sinä olet mahdollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman; sillä sinä olet kaikki luonut ja sinun tahdostas ne ovat ja luodut ovat. 3lm. 4, 11.

6. Meillä on yksi Jumala ja Isä, josta kaikki owat, ja me hänessä; ja yksi Herra Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki owat, ja me hänen kauttansa. 1 Kor. 8, 6.

„Minä uskon Jumalan päälle, Isän kaikkival-
tiaan, taiwaan ja maan luojan.“ (1 Uskonkappale).

2. Ihmisen luominen.

1. Jumala on luonut ihmisen iankaikkiseen elämään ja on hänen luonut kaltaiseksensa. Wiis. R. 2, 23.

2. Herra, sinä asetit ihmisen sinun käsitekois herraksi; kaikki olet sinä hänen jalkainsa ala heittänyt. Ps. 8, 7.

3. Joka alusta ihmisen teki, mieheksi ja waimoksi hän heidän teki. Matth. 19, 4.

4. Jumala on tehnyt kaiken ihmisten sukukunnan yhdestä werestä kaiken maan piirin päälle asumaan. Ap. T. 17, 25.

3. Wiattomuuden tila paradisiissa.

1. Herra, kuinka suuret ja monet owat käsi-alas! Sinä olet kaikki taitawasti säätänyt; ja maa on tawaroitias täynnä. Ps. 104, 24.

2. Se on sinulle sanottu, ihminen, mikä hyvä on, ja mitä Herra sinulta waatii, nimittäin ettäs kätket Jumalan sanan ja harjoitat rakkautta ja olet nöyry sinun Jumalasi edessä. Miika 6, 8.

3. Joka käskeyt pitää, hän on wapahtanut henkensä. Saanl. 19, 16.

4. Sen, joka woittaa, annan minä elämän puusta syödä, joka keskellä Jumalan paradisiissa on. Ilm. 2, 7.

4. Syntiin lankeeminen.

1. Joka syntiä tekee, hän on perkeleestä; sillä perkele tekee syntiä alusta. 1 Joh. 3, 8.

2. Yhden ihmisen kautta on synti maailmaan tullut, ja synnin kautta kuolema, ja niin on kuolema tullut kaikkein ihmisten päälle, että kaikki ovat syntiä tehneet. Rom. 5, 12.

3. He ovat kaikki poikenneet pois, ja kaikki ovat kielvottomat: ei ole yksikään joka hyvää tekee, ei ainoakaan. Ps. 14, 3.

5. Cain ja Abel.

1. Uskon kautta uhrais Abel suuremman uhrin Sumalalle kuin Cain, jonka kautta hän sai todistuksen että hän oli vanhurskas. Hebr. 11, 4.

2. Kelpaako Herralle paremmin polttouhri ja uhri, kuin että sinä kuulisit Herran äänen? — Ratsio, kuuliaisuus on parempi kuin uhri, ja totella parempi kuin oinasten lihamuus. 1 Sam. 15, 22.

3. Sofainen joka weljeänjä vihaa, hän on murhaaja. Sa te tiedätte, ettei yhdesäkään murhaajasja ole ijanikkinen elämä pyhvä. 1 Joh. 3, 15.

6. Wedenpaisumus.

1. Niinkuin he niinä päiwinä wedenpaisumisen edellä olit, söit ja joit, nait ja huolit, hamaan siihen päiwään asti, jona Noa arkkiin sisälle meni, ja ei tienneet ennen kuin wedenpaisumus tuli ja otti pois kaikki; niin pitää myös ihmisen pojan tulemus oleman. Matth. 24, 38. 39.

2. Herran päiwä on tulewa niinkuin waras yöllä. 1 Thesf. 5, 2.

3. Walvokaat siis; sillä ette tiedä, millä hetkellä teidän Herranne on tulewa. Matth. 24, 42.

4. Ei Herra wiivytä lupaustansa, niinkuin muutamat sen wiivhän luulewat, waan hän on meidän kanssamme kärsiwäinen, ja ei tahdo, että jonkun pitäis hukkuman, waan että jokainen itsensä parannukseen kääntäis. 2 Piet. 3, 9.

7. Babelin torni.

1. Pitäkää teitänne kiintiästi nöyryhteen; sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille antaa hän armon. 1 Piet. 5, 5.

2. Se kuin ihmisille on korkia, se on Jumalan edessä kauhistus. Luukk. 16, 15.

3. Älkäämme turhaa kunniaa pyytäkö. Gal. 5, 26.

4. Joka itseänsä kerskaa, hän kerskatkaan itseänsä Herrassa. 1 Kor. 1, 31.

8. Abraham.

1. Uskon kautta tuli Abraham kuuliaiseksi, koska hän kutsuttiin menemään siihen maahan, jonka hän oli periwä, ja hän meni, eikä tietänyt kuhunka hän tulewa oli. Hebr. 11, 8.

2. Abraham uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Rom. 4, 3.

3. Niinkuin Abraham oli Jumalan uskonut, ja se on luettu hänelle vanhurskaudeksi, niin te myös tiedätte, että jotka uskossa ovat, ne ovat Abrahamin lapset. Niin tulewat kaikki ne, jotka uskossa ovat, siunatuksi sen uskowaisen Abrahamin kansja. Gal. 3, 6. 7. 9.

4. Usman uskota on mahdotoin keltwata Jumalalle. Hebr. 11, 6.

5. Ei Kristuksessa Jesuksessa ympärileikkaus eikä esi-nahka mitään kelpaa, waan usko joka rakkauden kautta työtä tekee. Gal. 5, 6.

9. Sodoma ja Gomorra.

1. Ole wiatoin ja pidä sinuas oikein; sillä senkaltaiset wiimein menesthwät. Mutta wäärät pitää hynnä hulluman, ja jumalattomat pitää wiimein häwitettämän. Ps. 37, 37.

2. Älkäätkö: Ei Jumala anna itsiänsä pilkata; Sillä mitä ihminen khlwää, sitä hän myös niittää. Joka lihassansa khlwää, se lihastansa turmeluksen niittää; mutta joka hengesä khlwää se hengestä ijankaikkisen elämän niittää. Gal. 6, 7, 8.

10. Iſmael.

1. Abrahamilla oli kaksi poikaa: yksi palkkavaimosta ja yksi vapaasta. Mutta joka palkkavaimosta oli, se oli lihan jälkeen syntynyt; ja joka vapaasta oli, se oli lupauksen kautta. Mutta niinkuin se silloin, joka lihan jälkeen syntynyt oli, wainois sitä, joka Hengen jälkeen syntynyt oli, niin se nytkin tapahtuu. Mutta mitä Naamattu sanoo? — Nja palkkavaimo poikineensa pois; sillä ei palkkavaimon pojan pidä perimän waapaan pojan kanssa. Niin me siis olemme, rakkaat weljet, ei palkkavaimon pojat, waan waapaan. Gal. 4, 22. 23. 29. 30. 31.

11. Kuinka Iſak piti uhrattaman.

1. Uskon kautta uhrasi Abraham Iſakin, koska hän kiusattiin, ja uhraisi ainokaisensa, koska hän jo oli lupaukset saanut; Solle sanottu oli: „Iſakissa kutsutaan sinulle siemen“; Ja ajatteli, että Sumala woi kuolluistakin herättää; josta hän myös hänen niinkuin esikuwassa takajin sai. Heb. 11, 17—19.

2. Mutuas on se mies, joka kiusauksen kärsii; sillä koska hän koeteltu on, niin hänen pitää elämän kruunun saaman, jonka Herra niille luvannut on, jotka häntä rakastawat. Sak. 1, 12.

3. Sumala on uskollinen, joka ei salli teitä kiusattaa hlitse teidän woimanne, waan hän tekee myös kiusauksesta lopun, että te sen woisitte kärsiä. 1 Kor. 10, 13.

12. Iſak ja Rebecka.

1. Huoneet ja tavarat peritään wanhemmilta; waan toimellinen waimo tulee Herralta. Sananl. 19, 14.

2. Joka naittaa, se tekee hywin, ainoasti että se Herrassa tapahtuu. 1 Kor. 7, 38.

13. Iſak sinua lapsiansa.

1. Ottakaa waari, ettei joku Sumalan armosta tulisi pois, ettei joskus kaswais joku karwas juuri jotakuta wasta-

haloisuutta tekemään, ja monta senkautta tuliji saastutetuksi; ettei joku olisi huorintekii eli jumalatoim niinkuin Esau, joka yhden arian tähden myi pois esikoisuutensa oikeuden. Hebr. 12, 15. 16.

2. Niin ei se nyt ole sen, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan sen joka armahtaa, nimittäin Jumalan. Rom. 9, 16.

14. Jakobin waellus ja uni.

1. Herra, sinä tutkit minua ja tunneta minun. Soko minä istun eli nousen, niin sinä sen tiedät; sinä hymärrät taampaa minun ajatukseni. Soko minä käyn eli makaan, niin sinä olet minun kanssani ja näet kaikki minun tieni. Ps. 139, 1. 2.

2. Soka korkeimman warjelukseksa istuu, ja kaikkialtiaan warjossa oleskelee, hän sanoo Herralle: minun Jumalani, johonka minä uskallan. Ps. 91, 1, 2.

3. Minä makaan ja lepään juuri rauhassa; sillä sinä, Herra, yksinäs autat minua turwassa asumaan, Ps. 4, 9.

15. Jakobin naimiset.

1. Rakkaat welsjeni, pitäkää se julana riemuna, koska te moninaiisiin kiusauksiin lankeatte. Jak. 1, 2.

2. Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän myös rankaisee; mutta jokaista poistaa hän pieksää, kuin hän korjaa. Hebr. 12, 6.

3. Hänät, se kuin oikeus ja kohtuus on, niin osottaat palvelioille, tietäen, että teilläkin on Herra taiwaisa. Kol. 4, 1.

16. Jakobin paluu syntymä-sioillensa.

1. Herra on minun paimeneneni; ei minulta mitään puutu. Ps. 23, 1.

2. Tutki minua Jumala, ja koettele minun sydämeni; kiusaa minua ja hymärrä, kuinka minä ajattelen. Sa katso, jos minä pahalla tiellä lienen, niin saata minua ijanikaikiselle tielle. Ps. 139, 23. 24.

3. Ne kuin heikot ovat maailman edessä, on Jumala valinnut, että hän wälewät häpiään saattais. 1 Kor. 1, 27.

4. Olkaa wälewät Herrassa ja Hänen wälewyyhtensä woimassa! Efej. 6, 10.

5. Olkaa keskenänne ystävälliset ja laupiaat, ja anteekfi antakaat toinen toisellenne, niinkuin Jumala teillekin Kristuksen kautta anteekfi antanut on. Kol. 3, 13.

17. Jakobin pojat myöwät welsjensä Josefien.

1. Leppynen sydän on ruumiin elämä; waan kateus on märkä luisja. Sananl. 14, 30.

2. Se on armo, jos joku omantuntonsa tähden Jumalan tykö waiwaa kärsii ja syhyttömästi kärsii. 1 Piet. 2, 19.

3. Herra tekee pakanain neuwot thyjäksi. Psj. 33, 10.

18. Josefien elämänwaihheet Egyptisjä.

1. Aikkena sinun elinaikanas pida Jumala silmäis edessä ja sydämessäs, ja karta, ettes mihinkään syntiin mielisty, ja Jumalan käskyä vastaan tee. Tob. 4, 6.

2. Ruka on, joka taitaa teitä wahingoittaa, jos te hywää ppyhdätte. Ja jos te wielä oikeuden tähden kärsitte, niin te kuitenkin autuaat olette. 1 Piet. 2, 13, 14.

3. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssas; älä harhaele, sillä minä olen sinun Jumalas: minä wahwistan sinua, minä autan myös sinua, ja tuen myös sinua minun wanhurskauteni oikialla kädellä. Efej. 41, 10.

4. Wanhurskaalle tapahtuu paljo pahaa; mutta Herra hänen niistä kaikista päästää. Psj. 34, 20.

5. Me tiedämme niille, jotka Jumalata rakastawat, kaikki kappaleet huna parhaaksi kääntywän. Rom. 8, 28.

6. Röyhyyttäkää teitä Jumalan kaswain edessä, niin hän teitä ylentää. Sak. 4, 10.

19. Josefien weljet matkustawat katowuosien pakolla Egyptiin.

1. Että se on oikein Jumalan edessä niitä taas waiwata, jotka teitä waiwaawat. 2 Thesf. 1, 6.

2. Murhe ja waiwa kunkin ihmisen sielun päälle, joka pahaa tekee. Rom. 2, 9.

20. Josefien weljein toinen matkustus Egyptiin.

1. Kuhunka minä menen sinun hengestäs? Ja kuhunka minä sinun kaswois edestä pakenen? Jos minä astuisin ylös taiwaaseen, niin sinä siellä olet; jos minä wuoteeni helwetissä rakentaisin, katso, sinä myös siellä olet. Ps. 138, 9.

2. Rangaistus opettaa ottamaan sanoista waarin. Ser. 28, 19.

3. Älä sen syntiä soimaa, joka hänensä parantaa; mutta muista, että me kaikki vielä nyt olemme wialliset. Syr. 8, 6.

4. Jos sinun weljes rikkoo sinua vastaan, niin nuhtele häntä; ja jos hän itsensä parantaa, niin anna hänelle anteeksi. Luuk. 17, 3.

5. Katso, kuinka hywä ja kuinka suloinen se on, että weljekset sowinnossa keskenänsä asuwat. Ps. 133, 1.

21. Jakob muuttaa sukunimensä Egyptiin.

1. Herra tietää hurskasten päiwät; ja heidän perimisensä pshyh ijankaikkisesti. Ei he tule häpiään pahalla ajalla; ja nälkäwuosina pitää heillä kyllä oleman. Ps. 18, 19.

2. Joka kiitosta uhraa, se ylistää minua; ja siinä on se tie, että minä osotan hänelle Jumalan autuuden. Ps. 50, 23.

3. Nämät kaikki owat uskossa kuolleet, ja eiwät ole niistä lupauksista saaneet, waan ainoastansa taampana nähneet, ja kuitenkin niihin turwanneet; ja hywin tydyt ja tunnustit, että he wieraat ja muukalaiset maan päällä olit. Hebr. 11, 13.

22. Moses.

1. Näin tekee Herra Sebaot; sillä hänen neuwonja on ihmeellinen ja sen jalosti toimittaa. Jes. 28, 29.

2. Tydy minun armooni, sillä minun woimani on heikoisja wäfewä. — Koska minä heikko olen, niin minä wäfewäkin olen. 2 Kor. 9, 10.

3. Se mies on siunattu, joka Herraan luottaa, ja Herra on hänen turwansa. Jer. 17, 7.

4. Sofainen pysyköön siinä kutsumisessa, johonka hän kutsuttu on. 1 Kor. 7, 20.

5. Uskon kautta Moses, koska hän jo suureksi tuli; kielsi kutsuttaa itsensä Faraoon tyttären pojaksi. Ja walitsi paljo paremmaksi kärsiä waiwaa Jumalan joukon kanssa, kuin ajallista tarwetta synnissä nautita. Ja luti suuremmaksi rikkaudeksi pilkan, kuin Egyptin tawarat; sillä hän katsoi palkan maksjoa. Hebr. 11, 24, 25.

23. Moses ja Farao. Lähtö Egyptistä.

1. Sinun kowuudes ja katumattoman sydämes jälkeen, kartutat sinä wihan itselles wihan päiränä, koska Jumalan oikia tuomio ilmaantuu. Rom. 2, 5.

2. Hirmuinen on langeta elävän Jumalan käsiin. Hebr. 10, 31.

3. Maan kuninkaat hankitsewat heitänsä, ja päämiehet neuwoa pitävät Herraa ja hänen woideltuanja vastaan. Ps. 2, 2.

4. Ei kuningasta auta hänen suuri wäkenensä; eikä sankari wapahteta suurella woimallansa. Ps. 33, 16.

5. Herra on se autuas ja ainoa waltias, kuningasten kuningas ja kaikkein herrain herra. 1 Tim. 6, 15.

6. Awufjes huuda minua hädäsäs, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua. Ps. 50, 15.

7. Uskon kautta käwit ne punaisen meren läwitse niinkuin kuiwaa maata myöden, jota myös Egyptiläiset koettelit ja upposit. Hebr. 11, 29.

8. Meidän pääsiäislampaamme on meidän edestämme uhrittu, joka on Kristus. 1 Kor. 5, 7.

9. Ette ole katoowaisella hopialla eli kullalla lunastetut teidän turhasta menostanne, jonka te isäin säädyistä saitte, vaan kallilla Kristuksen werellä, niinkuin wiattoman ja puh-
taan karitsan. 1 Piet. 1, 18. 19.

24. Israelin kansa erämaassa. Lain julistus.

1. Ei ihminen elä ainoasti leivästä, mutta jokaisesta sanasta kuin Jumalan suusta lähtee. Matth. 4, 4.

2. Älkää siis surulliset olko, sanoden: mitä me syömme, taikka mitä me juomme, eli millä me meitämme werhoitamme. Sillä kaikkia näitä pakanat etsiwät: sillä teidän tai-
waallinen isänne Ehyllä tietää teidän kaikkia näitä tarwitsewan. Matth. 6, 31. 32.

3. Jeesus sanoi: Minä olen elämän leipä. Teidän isänne söit mannaa korwessa ja kuolit. Tämä on se leipä joka tai-
waasta tuli alas; ja joka siitä syö, ei hänen pidä kuoleman. Minä olen se elävä leipä, joka taiwaasta tuli alas. Se kuin tästä leivästä syö, hän elää ijankaikkisesti; ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, jonka minun pitää antaman maailman elämän edestä. Joh. 6, 48. 49. 50. 51.

4. Yksi on lain-antaja, joka woi wapahtaa ja kadottaa. Sak. 4, 4.

5. Koska pakanat, joilla ei lakia ole, tekewät luonnos-
tansa sitä, kuin laki anoo, niin he, waikka ei heillä lakia ole, owat itse heillensä laki: Että he osottawat lain thön olewan kirjoitettun heidän sydämihinsä, ja niin heidän omatuntonsa hynä todistaa, ja heidän ajatuksensa keskenänsä itse päällensä kanta-
wat eli myöös heitänsä syhyttömäksi tekewät. Rom. 14, 15.

6. Kirottu olkoon joka ei kaikkia näitä lain sanoja täht-
tä, että hän niiden jälkeen tekis. 5 Mos. 27, 26.

Jumalan Kyminen Käskyjanaa.

1. Minä olen Herra sinun Jumalas'. Ei sinun pidä muita Jumalita pitämän minun edesfäni.
2. Ei sinun pidä turhaan lausuman sinun Heras' Jumalas' nimeä: sillä ei Herra pidä sitä rankaisematta, joka Hänen nimensä turhaan lausuu.
3. Muista lepopäivää, ettäs sen pyhittäisit.
4. Sinun pitää kunnioittaman isääs ja äitiäs, ettäs menestyisit ja kauwan eläisit maan päällä.
5. Ei sinun pidä tappaman.
6. Ei sinun pidä huorin tekemän.
7. Ei sinun pidä warastaman.
8. Ei sinun pidä wäärää todistusta sanoman sinun lähimmäistäs vastaan.
9. Ei sinun pidä pyhätämän sinun lähimmäises huonetta.
10. Ei sinun pidä himoitseman sinun lähimmäises emäntää, eikä hänen palweliatansa, eikä piikaansa, eikä karjaansa, eikä juhtaansa, taikka muuta, mikä hänen omansa on.

Minä Herra sinun Jumalas olen kiivas Jumala, joka etsiskelen isäin pahat teot lasten päälle, kolmanteen ja neljänteen polween, jotka minua wihaawat; ja teen laupiuden monelle tuhannelle, jotka minua rakastawat ja pitävät minun käskyni.

(1 Pääkappale).

25. Moses kuolee. Hänen sianja perillinen Josua.

1. Moses tosin oli uskollinen kaikessa hänen huoneessansa, niiden todistukseksi, jotka siten sanottaman piti. Hebr. 3, 5.

2. Muistakaa teidän opettajitanne, jotka teille Jumalan sanaa puhuneet ovat; joiden uskoa te seurattkaa, ja ottakaa waari, millinen loppu heidän menollansa oli. Hebr. 13, 7.

3. Uskon kautta Jerikon muurit lankeisit, koska niitä seitsemän päivää käytiin ympäri. Hebr. 11. 30. — Sillä ei he ole miehallansa sitä maata omistaneet ja ei heidän käsiwärtensä heitä auttaneet, waan Sinun oikea kätes ja Sinun käsiwärtens ja Sinun kasvos walkeus, sillä Sinä mielistyit heihin. Ps. 44, 4.

26. Israelin Tuomarit. Simson.

1. Herra, eikö sinun silmäs katso uskoa? Sinä lyöt heitä, ja ei he tunne kipua; sinä waiwaat heitä, mutta ei he tahdo kiritusta vastaanottaa. Heillä on lowempi kaswo kuin kiwi, ja ei he tahdo käätä heitänsä. Jer. 5, 3.

2. Ei ole Herralle työläs auttaa monen kautta elikkä harwain. 1 Sam. 14, 6.

3. Wiisaus on parempi kuin wäkewyys. Saarn. 9, 16.

27. Ruth.

1. Jumalisuus on tarpeellinen kaikissa asioissa, jolla on sekä nykijien että tulewaisen elämän lupaus. 1 Tim. 4, 8.

2. Älä usko yhtäkään ystävätä, jolles ole häntä koetellut hädässä. Syyr. 6, 7.

3. Soka köyhää armahtaa, hän lainaa Herralle, joka hänen hyvän työnsä hänelle jälleen maksawa on. Sanantl. 19, 17.

28. Eli ja Samuel.

1. Tämä on se turwa, kuin meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa jälkeen, niin hän meitä kuulee. 1 Joh. 5, 14.

2. Joka witsaansa säästää, hän wihaa lastansa; waan joka häntä rakastaa, hän aikansa sitä kurittaa. Sananl. 13, 24.

29. Samuel ja Saul.

1. Älkää uskaltako päämiehiin: ihmiset he owat, ei he woi mitään auttaa. Ps. 146, 3.

2. Se mies on siunattu, joka luottaa Herraan, ja Herra on hänen turwansa. Ser. 17, 6.

3. Jotka minua kunnioitsawat, niitä minä tahdon kunnioittaa; waan jotka minua katsowat hlön, ne pitää katsottaman hlön. 1 Sam. 2, 30.

30. Dawid paimeneena.

1. Ne alimmaisesta suwusta ja hlönkatsotut mailmassa on Sumala walinnut, ja ne kuin ei mitään ole, että hän ne, jotka jotakin owat, turhaksi tekisi. 1 Kor. 2, 28.

2. Joka aletaan, se ensisti tulee hylpiäksi; ja hylpeys on aina lankeemuksen edellä. Sananl. 16, 18.

3. Hyvä on Herraa kiittää, ja waisata kiitosta sinun nimelles, sinä kaikkein ylimmäinen. Ps. 62, 2.

4. Woitto tulee Herralta. Sananl. 21, 31.

5. Sumalassa tahdomme me woimalliset thöt tehdä; ja hän tallaa alas meidän wihollisemme. Ps. 60, 14.

31. Dawid wainottuna.

1. Herran pelko on kuritus wiisauteen; ja kunnian edellä käy nöyryys. Sananl. 15, 33.

2. Joka itse kosta, hänelle Herra jälleen kosta, ja hän pitää myös hänen syntinsä hänelle. Syr. 28, 1.

3. Pelkää Herraa ja kuningasta, ja älä sekoita sinuas kapinan-nostajitten kanssa. Sananl. 24, 21.

4. Rakastakaa wihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä sadatawat; tehkää niille hywin, jotka teitä wihaawat. Matth. 5, 44.

5. Älä iloitse vihamichees wahingosta, ja älköön sinun sydämes riemuitko hänen onnettomuudestaan. Sananl. 24, 17.

32. Dawid muinaana.

1. Voimalliset on hän (Herra) tukistanut istuimelta, ja korotti nöyrät. Luukk. 1, 52.

33. Dawidin rikös ja rangaistus.

1. Walwofaa ja rukoilkaa, ettette kiusaukseen lankeaisi. Matth. 26, 41.

2. Huorintekiät ja salawuoteiset Sumala tuomitsee. Hebr. 13, 4.

3. Oi Herra, älä rankaise minua wihassas; ja älä minua julmuudessa kurlita! Ps. 6, 2.

4. Sumala ole minulle armollinen sinun hywyhydes tähden; pyhi pois minun sytini sinun suuren laupiundes tähden. Ps. 51, 3.

34. Dawid ja Absalon.

1. Soka Herraa pelkää, se kunnioittaa myös isäänsä ja palwelee vanhempiansa, ja pitää heitä herranansa. Syr. 3, 8.

2. Soka waiwaa isäänsä ja ajaa ulos äitinsä, hän on häpeemätön ja firottu lapsi. Sananl. 19, 26.

3. Sos minä pahaa teen, niin sinä kohta hawaitset, ja et jätä pahaa tekoani rankaisemata. Job. 10, 14.

4. Minä weisaan Herran armoja ijanlakkisesti; ja sinun totuuttas ilmoitan suullani suwusta sukun. Ps. 89, 2.

35. Salomo.

1. Herran pelko on wiisauden alku; se on hywä hymäryys kaikille, jotka sen tekewät; hänen kiitoksensa pysyhy ijanlakkisesti. Ps. 111, 10.

2. Kuinka ihanat owat sinun asuinias, Herra Sebaot! Minun sieluni ikäwöitsee ja halajaa Herran esikartanoihin, minun ruumiini ja sieluni iloitsee eläwässä Sumalassa. Ps. 84, 2. 3.

3. Pyhä Henki, joka oikein opettaa, pakenee epäjumalan palvelioita, ja lähtee pois vääräin tyköä, jotka syynillä rangaistaan, johon he joutuvat. Wiis. 1, 5.

36. Israelin valtakunnan jako.

1. Sulainen vastaus hillitsee vihan, mutta kova sana saattaa mielen karvaaksi. Sananl. 15, 1.

37. Israelin valtakunnan tukistys.

1. Sinä Herra olet Israelin toivo. Kaikki, jotka sinun hylkäävät, pitää häpiään tuleman. Jer. 27, 13.

38. Israelin valtakunnan viimeiset tunteikat.

1. Herra sinä olet hurstas ja kaikki sinun työs ovat oikiat. Tob. 3, 2.

39. Judan valtakunnan tukistys.

1. Minun kansani on turmeltu, ettei heillä ole ymmärrystä. Että sinä hylkäisit ymmärryksen, tahdon minä myös sinun hyljätä. Sof. 4, 6.

40. Profetat.

1. Uskokaat Herran teidän Sumalanne päälle, niin te olette hyvässä turvassa, ja uskokaat hänen profetansa niin te menestytte. 2 Nikaif. 20, 20.

2. Ei yksikään profetia ole vielä ihmisen tahdosta tuotu edes; waan pyhät Sumalan ihmiset ovat puhuneet, waikutetut Pyhästä Hengeltä. 2 Piet. 1, 21.

41. Profeta Elias.

1. Minä Herra, se on minun nimeni: en minä anna toiselle kunniatani, enkä ylistystäni epäjumalille. Jes. 42, 8.

2. Hävetkään kaikki, jotka kuwia palvelewat ja kerskaawat heidänjä epäjumalista. Ps. 97, 7.

3. Totifesti, totifesti sanon minä teille: joka kätkee minun sanani, ei hänen pidä näkemän kuolemata iankaikkisesti. Joh. 8, 51.

42. Profeta Elisa.

1. Bilkkajille on rangaistus valmistettu ja haavat hulin selkään. Sananl. 19, 29.

2. Ei Herra katso hlön orpoin rufousta, eikä leskein walitusta. Syr. 35, 17.

3. Joka rahaa rakastaa ei se ole synnitöin, ja joka kaatowaisista etsii, sen tähtyy hynä huffua. Syr. 31, 5.

43. Profeta Jona.

1. Jumala tahtoo kaikkia ihmisiä autuiksi, ja että he totuuden tuntoon tulisit. 1 Tim. 2, 4.

2. Niinwen miehet pitää nouseman tuomiolle tämän sunun kanssa, ja hänen tuomitseman; sillä he paransit heitänsä Jonaksen saarnasta; ja katso tässä on enämpi kuin Jonas. Matth. 12, 41.

44. Tobias.

1. Wiisas poika on isänsä ilo; mutta hullu poika on äitillensä murheeksi. Sananl. 10, 1.

2. Joka Jumalaa palwelee, se kiusauksen jälkeen lohduetaan. Tob. 3, 25.

45. Job.

1. Ei yksikään elävä ole waka sinun edessäs. Psj. 143, 2.

2. En minä tiedä mitään kansjani, mutta en minä sen tähden ole wanhurskautettu: waan Herra on se, joka minun tuomitsee. 1 Kor. 4, 4.

3. Jos me sanomme, ett'ei meillä ole syntiä, niin me petämme itsemme, ja ei ole totuus meisjä. 1 Joh. 1, 8.

4. Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minun. Psj. 139, 1.

5. Suoskaamme kärsiwällisyyden kautta siinä kilwoitusjesja, kuin meidän eteemme pantu on. Hebr. 12, 1.

46. Judit.

1. Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, ja hänen laupiuksensa pyhyys iankaikkisesti. Ps. 106, 7.

47. Profeta Daniel.

1. Älkää peljätkö niitä, jotka ruumiin tappavat, ja ei voi sielua tappaakaan; mutta peljätkö enemmän sitä, joka voi sekä sielun että ruumiin helvetissä hukuttaa. Matth. 10, 28.

48. Kolme miestä tulijessa pätijässä.

1. Älä pelkää, sillä minä olen sinun lunastanut; minä olen sinun nimeltäs kutsunut, sinä olet minun. Sillä jos sinä vielä wiesissä käyt, niin minä olen tykönä, ett'ei wirrat sinua upota; ja jos sinä tulesa käyt, et sinä pala, ja liekin ei pidä sinua sytyttämän. Jes. 43, 1. 2.

49. Ester ja Haman.

1. Sumalattomat wetävät miekkansa ja jännittävät joutsensa, kufistaaksensa raadollista ja köyhää, ja teurastaaksensa huruskaita heidän teisjensä. Mutta heidän miekkansa pitää käymän heidän sydämeensä, ja heidän joutsensa pitää särkyvän. Ps. 37, 14. 15.

50. Judalaisten paluu Babylonian wankendesta.

1. Kuninkaan sydän on Herran kädessä, niinkuin wesi-
ojat; ja hän taittaa sen kuhunka hän tahtoo. Sananl. 21, 1.

2. Käännä sinus sinä wastahakoinen Israel, sanoo Herras, niin en minä käännä kaswojani teistä pois, sillä minä olen laupias, sanoo Herras, ja en wihastu iankaikkisesti. Jer. 3, 12.

51. Jerusalemin undesta rakentaminen.

1. Jos ei Herras huonetta rakenna, niin he hukkaan työtä tekewät, jotka sitä rakentawat. Ps. 127, 1.

52. Judalaiset munkalaiden wallassa ja heidän oman wallansa perikato.

1. Ei waltikka oteta pois Judalta, eikä lain-opettaja hänen jalwoistansa, siihen asti kuin Sankari tulee, ja hänesfä kansat rippuwat kiinni. 1 Mos. 49, 10.

Uusi Testamentti.

1. Pappi Safarias.

1. O! sinä heikkouskoinen, miksis epäilit? Matth. 14, 31.
2. Ei Herra wiivytä lupauksansa, niinkuin muutamaten wiipyhän luulewat. 2 Piet. 3, 9.
3. Katso, minä lähetän teille Elian profetan, ennenkuin se suuri ja hirmuinen Herran päiwä tulee. Mal. 4, 5.

2. Enkeli ilmesthy Marialle.

1. Senkautta ilmesthy Jumalan rakkaus meidän kohtaamme, että Jumala lähetti ainoan Poikansa mailmaan, että me hänen kauttansa eläisimme. 1 Joh. 4, 9.
2. Ei yhdesfäkään toisesfä nimesfä ole autuutta: sillä ei myös ole muuta nimeä taiwaan alla ihmisille annettu, jossa meidän pitää autuaaksia tuleman. Ap. T. 4, 12.
3. Autuaat owat kaikki ne, jotka häneen uskaltawat. Ps. 2, 12.

3. Maria käy Elijabetia terwehtimäsfi.

1. Jos me walkeudesfä waellamme, niinkuin hänkin walkeudesfä on, niin meillä on osallisuus keskenämme. 1 Joh. 1, 7.
2. (Ja nämät tapahtuwat meille) Jumalamme sydämellisen laupeuden kautta, jolla meitä koitto ylhäältä on etsinyt, walaisemaan niille, jotka pimeisfä ja kuollon warjossfä istuwat, ja ojentamaan meidän jalkamme rauhan tielle. Luuk. 1, 78. 79.

3. Hyvä on Herraa kiittää, ja weisata kiitosta sinun nimelles, sinä kaikkein ylimmäinen. Ps. 92, 2.

4. Josef ja Maria.

1. Kuka uskoo saarnamme ja kenelle Herran käsiwarsti ilmoitetaan. Sillä hän nousee hänen edesjäsä niinkuin wesa, ja niinkuin juuri kuivasta maasta. Jes. 53, 1. 2.

2. Witsa on putkahtawa Isain kannosta, ja wesa on hedelmöitsewä hänen juurestansa. Jes. 11, 1.

5. Johannes kastajan syntyminen.

1. Huutawaisen ääni on korwessa: walmistakaat Herran tietä; tehkää tasaiset polut erämaassa meidän Jumalallemme. Kaikki laakot pitää korotettaman ja kaikki wuoret ja kukkulat pitää alennettaman; ja mitä on tajoittamata, pitää tasattaman ja koliaat silitettämän. Sillä Herran kunnia ilmoitetaan, ja kaikki liha on ynnä näkewä Herran suun puhuvan. Jes. 40, 3—5.

6. Kristuksen syntyminen.

1. Meille on lapsi syntynyt ja poika on meille annettu, jonka hartioilla Herraus on. Ja hänen nimensä kutsutaan: Ihmeellinen, Neuwonantaja, Wäkewä, Jumala, Sjankaikkinen Isä, Rauhan päämies. Jes. 9, 5.

2. Iloitkaat aina Herrassa; ja taas minä sanon: iloitkaat. Filipp. 4, 4.

3. Se on julkisesti suuri jumalisuuden salaisuus, että Jumala on ilmoitettu lihasna, wanhurskautettu Hengessä, nähty Engeleiltä, saarnattu pakanoille, uskottu mailmassa, ja otettu ylös kunniaan. 1 Tim. 3, 16.

4. Ja sana tuli lihaksi, ja asui meidän seasamme, ja me näimme hänen kunniansa niinkuin ainoan Pojan, täynnä armoa ja totuutta. Joh. 1, 14.

7. Marian kirkonkäynti.

1. Koska aika oli tähtetty, lähetti Sumala poikansa, syntyneen waimosta, lain alaiseksi tehdyn, että hän ne, jotka lain alaiset olit, lunastaisi, että me hänen lapsiksenja luettaisiin. Gal. 4, 4.

8. Tietäjät itäiseltä maalta.

1. Katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansan, mutta Herra koittaa sinun ylitse, ja hänen kunniansa pitää sinun päälläs nähtämän. Ja pakanat pitää waeltaman sinun walkeudessa, ja kunnikaat sinun paisteessa, joka sinun ylitse koittaa. Jes. 60, 2. 3.

2. Pakanat pitää tuleman sinun tykö, maailman ääristä ja sanoiman: meidän isämme owat tosin pitäneet wääriä ja turhia jumalia, jotka ei mitään auttaa taida. Serem. 16, 19.

9. Josef pakenee Jesuksen kanssa Egyptiin.

1. Miksi pakanat kiukuitsewat ja kansat turhia ajattelawat? Maan kunnikaat hankitsewat heitänsä ja päämiehet keskenänsä neuwoa pitävät Herraa ja hänen woideltuansa vastaan. Ps. 2, 1. 2.

10. Jeesus kahdentoista wuotijena.

1. Tämä on se minun rakas poikani, johon minä miehisthin: kuulkaat häntä! Matth. 17, 5.

2. Etsikää ensin Sumalan waltakuntaa ja hänen wanhurskauttansa, niin kaikki nämät teille annetaan. Matth. 6, 33.

3. Lapset olkaat kuuliaiset wanhemmillenne kaikisja; sillä se on Herralle hywin otollinen. Kol. 3, 20.

11. Johannes Kastaja.

1. Hän käy Herran edellä Elian hengellä ja woimalla, kääntäin isäin sydämet lasten tykö, ja tottelemattomat hurskasten toimen tykö, toimittaaksensa Herralle walmistetun kansan. Luukk. 1, 17.

2. Tämä on jalompi kuin profeta; sillä tämä on se, josta kirjoitettu on: katso, minä lähetän minun enkelini sinun kasvois eteen, joka on valmistava sinun ties sinun etees. Matth. 11, 9. 10.

12. Jeesus kastetaan.

1. Jumala on voidellut Jeesuksen Natšaretista Pyhäällä Hengellä ja voimalla. Ap. T. 10, 38.

13. Jeesus kiusataan Perfeleeltä.

1. Kristus piti weljeinsä kaltainen oleman, että hän armollinen ja uskollinen ylimmäinen pappi Jumalan edessä olis, sovittamaan kansan syntejä. Sillä siitä että hän kärsinyt on, ja on kiusattu, taitaa hän myös niitä auttaa, jotka kiusataan. Hebr. 2, 17. 18.

2. Ei meillä ole se ylimmäinen pappi, joka ei taida meidän heikkouttamme armahtaa, vaan se joka kaikissa kiusattu on, niinkuin mekin, kuitenkin ilman synnitä. Sentähden käykäämme edes uskalluksella armoistuimen tykö, että me laupiuksen saimmme, ja löytäisimme armon, koska me apua tarvitsemme. Hebr. 4, 15. 16.

14. Jeesus alkaa opetuswirkansa ja ottaa itsellensä opetuslapsia.

1. Ei minun oppini ole minun, mutta sen, joka minun lähetti. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, niin hänen pitää tietämän tästä opista, jos se on Jumalasta, eli jos minä itsestäni puhun. Joh. 7, 16. 17.

2. Ei ole kenkään koskaan Jumalata nähnyt; ainokainen poika, joka on Isän helmassa, hän ilmoitti meille. Joh. 1, 18.

3. Kuka ikänä tahtoo tulla minun peräksäni, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä kuka ikänä tahtoo henkensä wapahtaa, hän hukuttaa sen; mutta

joka ikänä hukuttaa henkensä minun ja ewankeliumin tähden, hän wapahtaa sen. Mark. 8, 34. 35.

4. Ei ole kenkään, joka jätti huoneen, taikka wanhemmat, taikka weljet, taikka emännän, taikka lapset Sumalan waltakunnan tähden, joka ei paljo enämpätä saa tällä ajalla jälleensä ja tulewaisessa maailmassa ijankaikkisen elämän. Luukk. 18, 29. 30.

5. Minä olen maailman walkeus. Joka minua seuraa, ei hän pimeydessä waella, waan saa elämän walkeuden. Joh. 8, 12.

6. Ette minua walinneet, waan minä walitsin teidän, ja sääsin teidän, että te menisitte hedelmätä tekemään, ja teidän hedelmänne pysyisi. Joh. 15, 16.

15. Jesuksen wuorisaarna. Jeesus opettaa rukoilemaan.

1. Ransa hämmästyhi hänen oppiansa, sillä hän opetti heitä woimallisesti, eikä niinkuin kirjanoppineet. Matth. 7, 28. 29.

2. Jos te, jotka pahat olette, taidatte hyviä lahjoja antaa lapsillenne, kuinka paljo enempi teidän Isänne, joka on taiwaisja, antaa hyviä niille, jotka häneltä anowat. Matth. 7, 11.

3. Isä meidän, joka olet taiwaisja: Pyhitetty olkoon sinun nimes: Lähestyköön sinun waltakuntas: Tapahtukoon sinun tahtos, niin maassa kuin taiwaassa: Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiwänen leipämme: Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niinkuin mekin anteeksi annamme meidän welwollistemme: Ja älä johdata meitä kiusaukseen: Mutta päästä meitä pahasta. Sillä sinun on waltakunta, ja woima, ja kunnia ijankaikkisesti. Amen. (3 Pääkappale).

16. Jesuksen wertaus neljänlaisesta kylwymaasta.

1. Mutuaat owat ne jotka kuulewat Sumalan sanaa, ja kätkewät sen. Luukk. 11, 28.

2. Ottakaa sana siwelydellä vastaan, joka teissä istu-

tettu on ja voi teidän sielunne autuaaksi saattaa. Olkaat myös sanan tekiät, ja ei ainoastaan kuulijat, peittäen teitä. Sak. 1, 21. 22.

17. Jesuksen vertaus ohdakkeista niivuisja.

1. Älkää tuomitko ennen aikaa, siihen asti kuin Herra tulee, joka nekin wälkeuteen saattaa, jotka pimeydessä peitettyt ovat, ja ilmoittaa sydämen aivotukset. 1 Kor. 4, 5.

2. Niin Herra tietää jumaliset kiisauksista pelastaa, mutta wäärät kätkeä tuomiopäiwään asti waiwattaa. 2 Piet. 2, 9.

18. Jesuksen vertaus tuhlaajapojasta.

1. Katsokaat, minkälataisen rakkauden Isä on meille osoittanut, että me Jumalan lapsiksi nimitetään. 1 Joh. 3, 1.

2. Jos me tunnustamme meidän syntimme, niin hän on uskollinen ja hurstas, joka meille synnit anteeksi antaa ja puhdistaa meitä wäärhydestä. 1 Joh. 1, 9.

3. Älkää maailmaa rakastako, eli mitään kuin maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, ei hänessä ole Isän rakkaus. Sillä kaikki kuin maailmassa on: lihan himo, silmäin pihnyttö ja elämän koreus; ei se ole Isästä, waan se on maailmasta. Ja maailma katoa ja hänen himonsa; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pihnyy ijanikaikkisesti. 1 Joh. 2, 15. 16. 17.

4, Joka luulee seisowansa, katsokoon, ettei hän lankee. 1 Kor. 10, 12.

19. Jesuksen vertaus rikkaasta ja köyhästä.

1. Katsa tämä on se mies, joka ei pitänyt Jumalata turwanansa, waan uskalsi suureen rikkauteensa. Ps. 52, 9.

2. Niin on se, joka itsellensä tawarata kokoo, ja ei ole rikas Jumalassa. Luukk. 12, 21.

3. Meidän kaikkein pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että jokainen saisi senjälkeen, kuin hän ruumiisjansa tehnyt on, olkoon se hywää eli pahaa. 2 Kor. 5, 10.

4. Joka uskoo Pojan päälle, hänellä on iankaikkinen elämä. Joh. 3, 36.

5. Siksi minä sen pidän, ettei tämän nykyisen ajan waiwat ole sen kunnian wertaa, kuin meille ilmoitetaan. Rom. 8, 18.

20. Jeesuksen wertaus kymmenestä neitseestä.

1. Ilman uskota on mahdotointa keltwata Sumalalle. Hebr. 11, 6.

2. Mitä minä teille sanon, sen minä kaikille sanon: walwoka! Mark. 13, 37.

21. Jeesus julistaa viimeisen tuomion.

1. Hetki tulee, jona kaikki ne, jotka haudoissa owat, saawat kuulla hänen äänensä; Ja pitää tuleman edes, ne jotka hywää tehneet owat, elämän hlösnousemiseen, mutta jotka pahaa tehneet owat, tuomion hlösnousemiseen. Joh. 5, 28. 29.

22. Jeesus puhuttelee Samarialaista waimoa.

1. Joka janoo, se tulkaan minun tyköni ja juokaan. Joh. 7, 37.

2. Minä annan janoowalle siitä elämän weden lähteestä lahjakki. Ilm. 21, 6.

3. Joka uskoo minun päälleni, niinkuin raamattu sanoo, hänen kohdustansa pitää wuotaman elämän weden wirrat. Joh. 7, 38.

23. Jeesus parantaa sodan=päällikön palwelian.

1. Ne kuin itsensä nöhräyttävät, korottaa hän, ja se kuin silmänsä painaa alas, wapautetaan. Joh. 22, 29.

2. Herra eikö sinun silmäs katso uskoa? Jer. 5, 3.

24. Jeesus herättää kuolleista lesken pojan Nainisssa.

1. Jeesus Kristus otti kuoleman pois, ja elämän ja kuolemattomuuden toi ewangeliumin kautta walkeuteen. 2 Tim. 1, 10.

2. Minä olen hlösnousemus ja elämä (janoo Jeesus); joka uskoo minun päälleni, hän elää, ehkä hän olis kuollut. Joh. 11, 25.

25. Jeesus parantaa sairaan Betesda nimisellä lammikolla.

1. Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on hänen pyhää nimeänsä! Kiitä Herraa, minun sieluni, ja älä unohda, mitä hyvää hän minulle tehnyt on, joka sinulle kaikki syntis antaa anteeksi, ja parantaa kaikki sinun rikokses. Ps. 103, 1. 2. 3.

2. Jos me ehdollamme sitte syntiä teemme, kuin me olemme totuuden tuntoon tulleet, niin ei meillä ole enää yhtään uhria syntein edestä, vaan hirvuminen tuomion odotus, ja tulen kiivaus, joka vastahakoiset syöpä on. Hebr. 10, 26. 27.

26. Jeesus parantaa sairaalta kiviwettuneen käden.

1. Ellen minä olisi niitä töitä heidän seasja tehnyt, joita ei kenkään muu ole tehnyt, niin ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt he näit, ja vihaisit sekä minua että Isääni. Waan (se tapahtuu), että se tähtettäisiin, kuin heidän laisjansa on kirjoitettu: he vihaisit minua ilman syytä. Joh. 15, 24. 25.

27. Johannes kastaja mestataan.

1. Sydämen uskolla me vanhurskaksi tulemme, ja suun tunnustuksella me autuiksi tulemme. Rom. 10, 10.

2. Mutuaat omat jotka vanhurskauden tähden wainotaan; sillä heidän on taiwaan waltakunta. Sioitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taiwaisja. Matth. 5, 10. 12.

3. Jos joku kärsii niinkuin kristitty, älköön häwetkö, vaan kiittäköön Jumalaa sen osan edestä. 1 Piet. 4, 16.

4. Opettajat paistawat niinkuin taiwaan kirkkkaus, ja jotka monta opettawat vanhurskauteen niinkuin tähdet alati ja ijanikaikkisesti. Dan. 12, 3.

28. Jeesus rawitsee wiisituhatta miestä.

1. Kaikki teidän murheenne pankaat hänen päällensä; sillä hän pitää murheen teistä. 1 Piet. 5, 7.

2. Älkää mistään murhehtiko, vaan olkoon teidän anomuksenne kaikissa asioissa Jumalalle tiettäwä, kaikella rukouksella ja pyytämisellä kiitoksen kansja. Filipp. 4, 6.

3. Minä olen elämän leipä. Teidän isänne söit man-

naa korwessa ja kuolit. — Minä olen se elävä leipä, joka taivaasta tuli alas. Se kuin tästä leiwästä syö, hän elää iankaikkisesti. Joh. 6, 48. 49. 51.

29. Jeesus käy weden pinnalla.

1. Aallot meressä owat suuret ja pauhaawat hirmuisti; mutta Herra on vielä wäkewämpi korkeudessa. Ps. 93, 4.
2. Entö minä sinulle sanonut; jos sinä uskoisit niin sinä näkisit Sumalan kunnian. Joh. 20, 27.

30. Kananean waino.

1. En minä päästä sinua, jolles sinua minua. 1 Mos. 32, 26.
2. Herra, ole meille armollinen, sillä me odotamme sinua. Jes. 33, 2.
3. Sentähden Herra odottaa, että hän olis teille armollinen. Jes. 30, 18. Että teidän uskonne koettelemus paljo kalliimmaksi löhittäisiin kuin katoowa kulta, joka tulesa koetelaan. 1 Piet. 1, 7.

31. Jeesus parantaa sofiana syntyneen.

1. Minä olen maailman walkeus; joka minua seuraa, ei hän pimeydessä waella, waan saa elämän walkeuden. Joh. 8, 12.
2. Jos se walkeus, joka sinussa on, on pimeys, kuinka suuri on itse pimeys. Matth. 6, 23.
3. Jos nyt meidän Ewangeliumimme on peitetty, niin se on niille peitetty, jotka kadotetaan. Joissa tämän maailman jumala on uskottomitten taidot sowaisnut, ettei Ewangelumin paiste pitäisi Kristuksen kirrkaudesta walistaman, joka on Sumalan kuwa. 2 Kor. 4, 3. 4.

32. Jeesuksen kirrkastaminen.

1. Empä me ole kawaloita juttuja noudatelleet, teille tietäväksi tehdesämme meidän Herran Jeesuksen Kristuksen woi-maa ja tulemista; waan me olemme itse nähneet hänen suuren kunniansa, koska hän Isältä Sumalalta sai kunnian ja hlistyksen, äänen kautta, joka hänelle näin siltä suurelta kunnialta tapahtui: tämä on minun rakas Poikani, johon minä mielistyn. 2 Piet. 1, 16.
2. Autuaat owat ne filmät, jotka näkewät, joita te näette. Sillä minä sanon teille: monta profetata ja kuningasta tahdoit

nähdä, joita te näette, ja ei nähneet, ja kuulla joita te kuullette, ja ei kuulleet. Luukk. 10, 23, 24.

33. Jeesus siunaa lapsia.

1. Katsokaat, ettette katso ylös yhtäkään näistä pienimmistä; sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa. Matth. 18, 10.

34. Marta ja Maria.

1. Mitä se auttaa ihmistä, jos hän kaiken maailman voittais ja sielullensa sais wahingon? Taikka mitä antaa ihminen sielunsa lunastukseksi? Matth. 16, 26.

35. Jeesus herättää Lasaruksen kuolleista.

1. Niinkuin Isä herättää ja wirvoittaa kuolleita, niin myös Poika wirvoittaa, joita hän tahtoo. Joh. 5, 21.

2. Älä pelkää; minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja elävä, ja olen kuollut, ja katso minä olen elävä iankaikkisesta iankaikkiseen, amen! Ja minulla on helvetin ja kuoleman avaimet. Mat. 1, 17, 18.

36. Sateus. — Wertaus wiikunapuusta.

1. Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei minulle kelpaa jumalattoman kuolema, mutta että jumalatoimien kääntöis teistänsä ja eläis. Hesek. 33, 11.

37. Jeesuksen matkustus Jerusalemiin.

1. Sioitse sinä Sionin tytär suuresti ja riemuitse sinä Jerusalemin tytär! Katso, sinun kuninkaas tulee sinulle wanhurskas ja auttaja, köyhä, ja ajaa aasiin tammalla ja aasiin tammaman warjalla. Sak. 9, 9.

2. Tehkää portit awaraksi ja ovet maailmassa korjaksi, kunnian kuninkaan mennä sijalle. Ps. 24, 9.

38. Uhri-arkku Jerusalemissa.

1. Ihminen näkee sen kuin silmäin edessä on, mutta Herra katsoo sydämeen. 1 Sam. 16, 7.

2. Älkää tuomitko ennen aikaa, siihenasti kuin Herra tulee, joka nekin walleuteen saattaa, kuin pimeydessä peitetyt ovat ja ilmoittaa sydänten aivotukset. 1 Kor. 4, 5.

39. Kuivettuneesta puusta.

1. Laittakaat pelwolla ja wapistuksella, että te autuaakki tulisitte. Filipp. 2, 12.

40. Maria kunnioittaa Jესusta.

1. Niinkuin Isä rakasti minua, niin minä myös rakastin teitä: pysykää siinä minun rakkaudessaani. Joh. 15, 9.

2. Joka uskoo minun päälleni, ne työt, kuin minä teen, on hän tekewä, ja suurempia kuin ne owat, on hän tekewä, sillä minä menen Isäni tykö. Joh. 14, 12.

41. Jесus wiettää pääsiäistä ja asettaa pyhän Ehtoollisen.

1. Minun lihani on torinen ruoka, ja minun wereni on totinen juoma. Joka syö minun lihani, ja juo minun wereni, hän on minussa ja minä hänessä. Joh. 6, 55. 56.

2. Se siunattu kalkki jota me siunaamme, eikä se ole Kristuksen weren osallisuus. Se leipä, jonka me murramme, eikä se ole Kristuksen ruumiin osallisuus. 1 Kor. 10, 16.

3. Koetelkoon ihminen itsiänsä, ja niin syököön tästä leiwästä ja juokoon tästä kalkista. Sillä joka syö taikka juo kelwottomasti, hän syö ja juo tuomion itsellensä, ettei hän Herran ruumista eroita. 1 Kor. 11, 28. 29.

Altarin Sakramentti.

Meidän Herra Jесus Kristus sinä yönä, jona hän petettiin, otti leiwän kiitti, murssi, ja antoi opetuslapsillensa, ja sanoi: Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini joka teidän edestänne annetaan; se tehkää minun muistokseni.

Samalla muotoo otti hän myös kalkin, kiitti ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: Ottakaa ja juokaa; tämä on sen Uuden Testamentin kalkki minun weressäni, joka teidän ja monen tähden uloswuodatetaan syntein anteeksi antamiseksi; niin usein kuin te sen teette, niin tehkää se minun muistokseni.

(6. Pääkappale.)

42. Jесuksen viimeiset hetket opetuslastensa keskeissä.

1. Niinkuin hän oli rakastanut omiansa, jotka olit maailmasja, niin hän loppuun asti rakasti heitä. Joh. 13, 1.

2. Ne jotka minulle annoit, kätfin minä; ja ei niistä kenkään kadonnut, waan se kadotuksen lapsi. Joh. 17, 12.

3. Minä pyhitän itseni heidän tähdensä, että hekin olisit totuudessa pyhitetyt. Joh. 17, 19.

43. Jeesus Getsemanessa.

1. Sinä sait minun työtä tekemään sinun synneissäsi, ja olet tehnyt minulle waiwaa sinun pahoisissa teoissasi. Jes. 43, 24.

2. Kristus on lihansa päiwinä uhrannut rukoukset ja nöyrät anomiset, wäkewällä huudolla ja kyhneleillä sen tykö, joka hänen woi kuolemasta pelastaa. Hebr. 5, 7.

3. Minun kansani, mitä minä olen sinulle tehnyt eli millä minä olen sinua raskauttanut? Sanos minulle! Mik. 6, 3.

4. He tekewät minulle pahaa hyvästä, minulle mielikarwauksia. Ps. 35, 12.

5. Sentähden Isä minua rakastaa; sillä minä panen henkeni, että minä sen jälleen otan. Ei ota kenkään sitä minulta, waan minä panen sen itsestäni. Joh. 10, 17, 18.

44. Pietari kieltää Jeesuksen.

1. Sinä pyhyt uskon kautta. Älä ole röyhkiä, waan pelkää. Rom. 11, 20.

2. Sydän on häijy ja pahanillinen kappale, hylitse kaikkia; kuka taitaa sitä tutkia. Jer. 17, 9.

3. Me, jotka päiwän lapset olemme, olkaamme raittiit, puettut uskon ja rakkauden rintaraudalla ja autuuden toiwon rautalafilla. 1 Tes. 5, 8.

45. Jeesus tuomitaan.

1. Kaikki pitää tähtetämän, kuin profetailta ihmisen puolesta kirjoitetut owat. Sillä hän annetaan ylönn pakanoilta, ja pilkataan, ja häwäistään, ja syljetään. Luukk. 18, 32.

2. Hän tuli omillensa, ja ei hänen omansa häntä otta-
neet vastaan. Joh. 1, 11.

3. Sen, joka Jumalan aiwotun neuwon ja säännön jälkeen oli annettu ulos, te otitte, ja wääräin miesten käten kautta ristiinnaulitsitte ja surmaisitte. Ap. T. 2, 23.

4. Muistakaa häntä, joka senkaltaisen wastahakoisuuden on syntisiltä itse vastaanensa kärsinyt, ett'ette wäsyy mielessäanne ja lakkaa. Hebr. 12, 3.

5. Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopii, pyhä, wiatoin, saastatoin, syntisistä eroitettu, ja korkeammaksi taiwaita tullut. Hebr. 7, 26.

46. Jeesus kuolee.

1. Jumala oli Kristuksessa ja sōwitti maailman itse kansansa, ja ei lūkenut heille heidän syntiänsä. 2 Kor. 5, 19.

2. Hän on sōwinto meidän synteimme edestä: ei ainoastaan meidän, waan myös kaiken maailman edestä. 1 Joh. 2, 2.

3. Sen, joka ei mitään synnistä tiennyt, on hän meidän edestämme synnifsi tehnyt, että me hänessä tulisimme sifji wanhurskaudeksi, joka Jumalan edessä kelpaa. 2 Kor. 5, 21.

4. Kristus uhrais meidän syntimme omassa ruumiisansa puun päällä, että me syneistä poiskuolleet eläisimme wanhurskaudelle, jonka haawain kautta te olette terweeksi tulleet. 1 Piet. 2, 24.

5. Kristus on meitä lunastanut lainkirouksesta, koska hän tuli kiroukseksi meidän edestämme. Gal. 3, 13.

6. Ei ole kenelläkään sitä suurempaa rakkautta, kuin että joku panis henkensä ystäväänsä edestä. Joh. 15, 13.

7. Kristus on sentähden kaikkein edestä kuollut, että ne, jotka elävät, ei nyt enää eläisi itsellensä, waan hänelle joka heidän edestänsä kuollut ja nousnut on ylös. 2 Kor. 5, 15.

8. Jotka Kristuksen omat ovat, ne ovat ristiinnaulinneet lihansa, himoinsa ja haluinsa kanssa. Gal. 5, 24.

47. Jeesuksen hautaaminen.

1. Sillä et sinä hyljää minun sielunani helwetissä etkä falli sinun pyhänsä näkewän turmelusta. Ps. 16, 10.

2. Se, jonka Jumala herätti, ei ole nähnyt turmelusta. Ap. T. 13, 37.

48. Jeesuksen nousminen kuolleista.

1. Kristus on kuollut ja nousnut ylös, ja jälleen eläväksi tullut, että hän olis kuolleitten ja eläwitten herra. Rom. 14, 9.

2. Hän on meidän synteimme tähden annettu ulos, ja meidän wanhurskauttamisemme tähden herätetty ylös. Rom. 4, 25.

3. Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isä, joka meitä suuresta laupiudestaan ja on synnittänyt jälleen, eläwään toiwoon, Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta kuolleista. 1 Piet. 1, 3.

49. Jeesus ilmestyy opetuslapsillessa.

1. Minä tahdon teitä jälleensä nähdä, ja teidän sydämenne on iloitsewa, ja ei kenenkään pidä teidän iloanne teiltä ottaman pois. Joh. 16, 32.

2. Kristus on wäkewästi ilmoitettu Sumalan pojaksi pyhityksen hengen jälkeen, että hän on nousnut kuolleista.

3. Jeesus seisoi hänen opetuslastensa keskellä, ja sanoi heille: Rauha olkoon teille! niinkuin Isä minun lähetti, niin minä myös lähetan teidän. Ja kuin hän nämät sanonut oli, puhalsi hän heidän päällensä ja sanoi heille: Ottakaa Pyhä Henki: joille te syunnit anteeksi annatte, niille ne anteeksi annetaan ja joille te ne pidätte, niille ne owat pidetyt. Joh. 20, 21. 22. 23. (5 Pääkappale.)

Rasteen Sakramentti.

Minulle on annettu kaikki woima taiwaassa ja maan päällä. Menkää siis ja opettakaa kaikkea kansaa, ja kastakaa heitä nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän hengen. Matth. 28, 18. 19. (4 Pääkappale.)

50. Jeesus nousee taiwaaseen.

1. Ei Kristus mennyt käjillä tehtyyn pyhään, joka totisen kuwa on, waan hän meni itse taiwaaseen, että hän nyt Sumalan kaswoin edessä meidän tähtemme ilmestyi. Hebr. 9, 24.

2. Ruka on joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut; ja hän on myös herätetty ylös, on myös Sumalan oikialla kädellä, joka myös rukoilee meidän edestämme. Rom. 8, 34.

3. Meidän menomme on taiwaisa, josta me myös lunastajaa Herraa Jeesusta Kristusta odotamme. Filipp. 3, 20.

Minä uskon Jeesuksen Kristuksen päälle, Hänen ainoan poikansa, meidän Herramme, joka siki Pyhästä Hengestä, syntyi neitseestä Mariasta; piinattiin Ponttius Pilatuksen alla, ristin päälle naulittiin, kuoletettiin ja haudattiin; astui alas helwettiin, kolmantena päivänä nousi ylös kuolleista, istuu Isän Sumalan oikialla kädellä, sieltä on tulewa tuomitsemaan eläwitä ja kuolleita. (2. Uskonkappale.)

51. Apostolit saavat Pyhän Hengen voiman.

1. Katso, minä lähetän minun Isäni lupauksen teidän päällemme: Mutta te olkaat Jerusalemissa, siihen asti kuin te puetaan voimalla korkeudesta. Luukk. 24, 49.

2. Mutta koska lohduttaja tulee, jonka minä teille Isäntä lähetän, totuuden Henki, joka iästä käy ulos, se on minusta todistava. Ja teidän pitää myös todistaman, sillä te olette alusta minun kansiani. Joh. 15, 26. 27.

3. Lohduttaja, se Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimeeni, hän opettaa teille kaikki, ja muistuttaa teille kaikki, kuin minä teille sanonut olen. Joh. 14, 26.

4. Minulla on vielä paljo sanomista, mutta ette voi nyt kantaa. Waan koska se tulee totuuden Henki, hän johdattaa teitä kaikkeen totuuteen. Joh. 16, 12. 13.

5. Koska lohduttaja tulee, niin hän nuhtelee maailmaa synnin tähden, ja wanhurskauden tähden ja tuomion tähden. Synnin tähden tosin, ettei he usko minun päälleni. Mutta wanhurskauden tähden, että minä menen Isäni tykö, ja ette minua enään näe. Mutta tuomion tähden, että tämän maailman päämies on tuomittu. Joh. 16, 8. 9. 10.

6. Emme ole saaneet tämän maailman henkeä, waan sen Hengen, joka Sumalasta on, että me tietäisimme, mitä meille Sumalalta annettu on. 1 Kor. 2, 12.

Minä uskon Pyhän Hengen päälle, yhden pyhän kristillisen seurakunnan, pyhäin ihmisten yhteyden, syntein anteeksi saamisen, ruumiin ylösnousemisen ja ijankaikkisen elämän. Amen.

(3. Uskontappale).

52. Apostolien teot ja ensimmäiset kristityt.

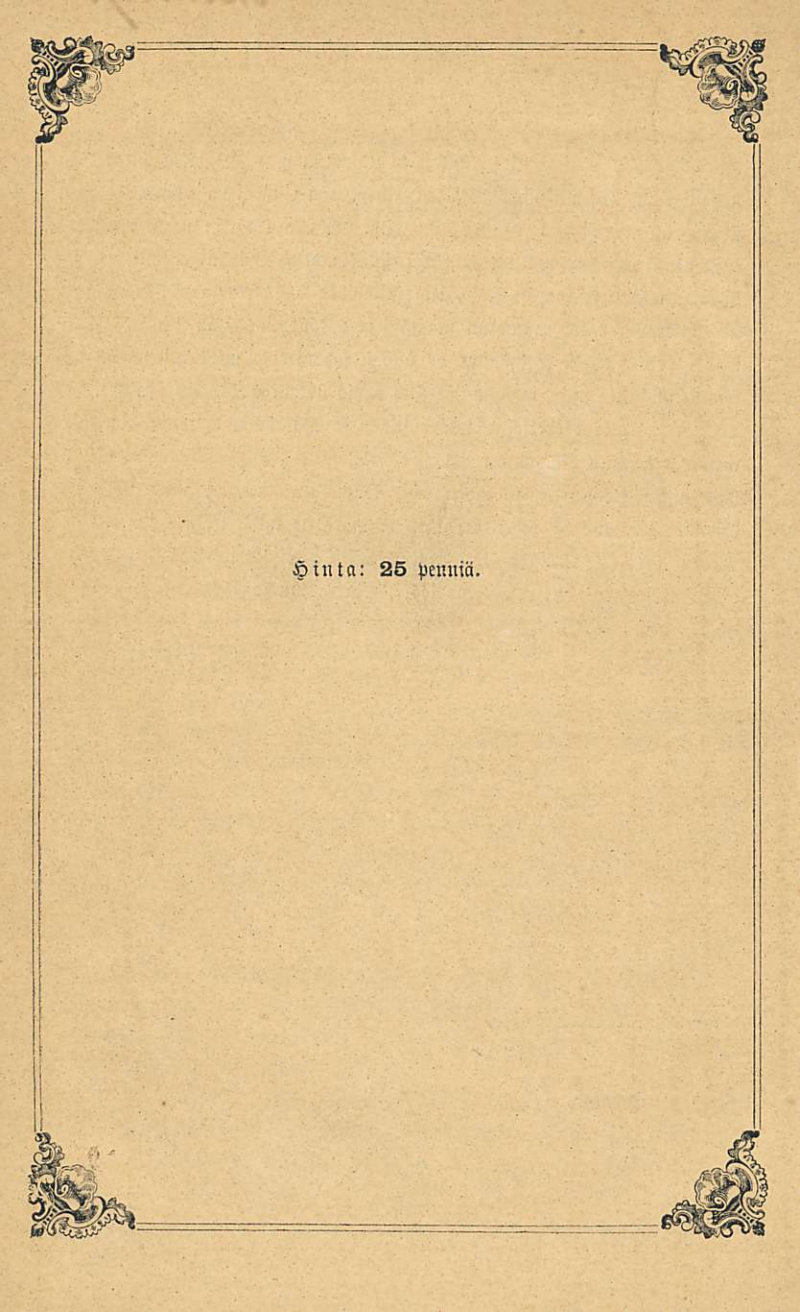
1. Mutta he menit ja saarnasit jokapaikassa, ja Herra waikeutti heidän kansiansa, ja wahwisti sanan seuraawaisten merkein kautta. Mark. 16, 20.

2. Katso, minä olen teidän kansanne joka päivä, maailman loppuun asti. Amen. Matth. 28, 20.

la, kysymällä, neuvomalla, kuvien näyttämällä y. m. Wasta sitten kuin siirtytte täydellisemmän opetuksen kannalle, kirjain avulla eli kirjasta, silloin alkavat lapset enempiä tarwita. Mutta tässäkin vielä riittävät ensi aluksi wirren wärsyt, niinkuin sitäkin olen paikallansa sanonut. — Wastin viimeisessä opetuksessa, eli piiblihistorian opetusta päättäessä, tarwitaan wasta näitä raamatun sanoja sekä uskonopin päälauseita, sillä silloin wasta nousee oikein se kysymys oppilaisen sydämessä: mitä sanoo tämä kertomus minulle; mitä woin minä siitä oppia uskon ja elämäni ojennukseksi? Tätä ette, rakkaat opettajat, woi millään sanalla sanoa oppilaillemme sopiwammasti, kuin Raamatun sanoilla, sekä vielä joskus uskonopinlauseilla. Jos ajattelette seuraawan laajemman Sumalan-sanan opetuksen sekä uskonopin opettamisen tarwetta, niin hymärrätte kyllä, miksiä juuri Raamatun sanoilla, miksiä Uskonopin lauseilla piiblihistoriallinen opetus on lopullisesti päätettävä. Kuopiossa, Marraskuussa 1873.

A. G. Berg.

Hinta: 25 penniä.

Raamattunhist.

Bong

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOELMA

120 102 0515

x

